

Oplodnenie in vitro niekedy vychádza čertovsky draho

lanuovabq.it

2. septembra 2019 ✝ Spoločnosť

Spojené štáty. 24-ročná Rebeka „darovala“ rodičom testovaciu súpravu na sledovanie rodokmeňa, na základe ktorého sa zistilo, že nemá nijakú genetickú podobnosť so svojím otcom. Po vykonaní testu otcovstva všetci traja pochopili, že spermie, ktorými bolo oplodnené matkino vajíčko, nepatrili otcovi. Nemocnica však už prakticky nejestvuje a právny boj je asi márný.

Zdroj: pixabay.com

„Som otrasený! Moja dcéra nemá absolútne nijakú podobnosť s mojou DNA.“ A naozaj, dievča, o ktorom bol 24 rokov presvedčený, že je jeho dcéra, je v skutočnosti dcérou neznámeho chlapa. „Moje spermie boli zamenené za spermie ktoviekoho a ja teraz chcem vedieť, kto je otcom mojej dcéry.“

Toto je príbeh Josepha a Jennifer Cartellone, manželov z Ohia, ktorí sa v roku 1994 obrátili na nemocnicu Cincinnati Chris Hospital, kde im pomohli s oplodnením a oni sa stali rodičmi Rebeccy. Minulé Vianoce sa dievča rozhodlo darovať rodičom testovaciu súpravu na sledovanie rodokmeňa prostredníctvom služby Ancestry.com, ktorá identifikuje pôvod a etnicitu osoby, analýzou ich DNA. Hra sa však zmenila na nočnú moru, pretože vďaka tomuto testu zistili, že dievča nemá nijakú genetickú podobnosť s otcom, a po ďalších testoch im došlo, že spermia, ktorou sa oplodnilo vajíčko matky Jennifer, nebola spermiou otca Josepha.

Stručne povedané, došlo k „omylu“ v procese asistovanej reprodukcie, ktorý sa zistil až po 25 rokoch. „Je ťažké vysvetliť šok a utrpenie, keď zistíte, že niekto, koho máte radi a na ktorom vám tak veľmi záleží – vaša dcéra – nemá s vami žiadnu genetickú podobnosť,“ povedal Joseph Cartellone na tlačovej konferencii vo Washingtone DC. „Cítim hnev, bolesť a sme zmätení.“

Manželia Cartellone a dcéra Rebecca okamžite obrátili na právnika, aby zažaloval nemocnicu, ale proces nebude vôbec jednoduchý. Nemocnica Christ Hospital, ktorá pomáhala s oplodnením, bola zlúčená s Cincinnati Institute for Reproductive Health a preto je dnes ťažké identifikovať zodpovedné osoby a ešte ťažšie vystopovať biologického otca dievčaťa. Napriek tomu manželia Cartellonovci identifikovali päť osôb, z ktorých jeden bol lekárom v nemocnici Christ Hospital čo by mohlo spustiť ešte hrozivejší scenár. Okrem toho Joseph chce vedieť aj to, či jeho spermie zasa neoplodnili iné vajíčko, ktoré potom bolo implantované do maternice inej ženy, skrátka chcel by vedieť, či v Ohio môže byť dieťa, ktoré nevie, že je

jeho.

Nemocnica sa bude musieť zodpovedať za „porušenie zmluvy“ a za nedbanlivosť, ale môže existovať ľudská spravodlivosť, ktorá by napravila to, čo sa stalo tejto rodine (a nielen jej)?

Joseph Cartellone na tlačovej konferencii povedal, že aj jeho manželka je samozrejme v šoku: „Jej vajíčka boli oplodnené úplne neznámym semenom, pričom Jennifer trpí aj kvôli tomu, že nedokázala priviesť na svet naše spoločné dieťa, a práve preto sme zašli na kliniku. Moja dcéra sa cíti vinná, že jej vôbec napadlo darovať nám túto hru, a teraz chce vedieť, kto je jej otec“.

Nemocnica naopak popiera, žeby s tým mala niečo spoločné, poukazuje predovšetkým na to, že jej súčasná štruktúra formálne vznikla až v roku 1999. „Embryologické postupy sa vykonávajú v samostatnom laboratóriu pri všetkých procesoch oplodňovania in vitro. Naši lekári sa nezúčastňujú oplodňovania vajčiek spermiami, pretože tento proces riadia embryológovia v laboratóriu IVF,“ píše na svojich stránkach. Kto však môže garantovať, že k iným „omylom“ nedošlo a koľko ich bolo za tie desaťročia?

Pred niekoľkými mesiacmi bolo do prestížneho strediska *CHA Fertility Center* v Los Angeles zavolaný americký pár, ktorý pred časom absolvoval neúspešný pokus o umelé oplodnenie, aby sa podrobil vyšetreniu DNA. Manželia takto zistili, že jedno z ich embryí, o ktorom sa domnievali, že bolo „vyraďené“ (sic!), bolo predsa len implantované do lona inej ženy kórejského pôvodu a potom porodené tri tisíc míľ od nich. Okrem toho žena, ktorá vynosila ich dieťa, porodila aj druhé dieťa, tiež nie jej vlastné, patriace tretiemu páru. Teraz kalifornskému páru, ktorý sa obrátil na renomovaného advokáta žijúceho s partnerom, ktorý sa legálne stal otcom dvojčiek (evidentne získaným prostredníctvom surogátneho materstva), sa po veľmi bolestivom a finančne nákladnom súdnom spore podarilo vybaviť, aby mu dieťa „vrátili“ potom, čo strávilo deväť mesiacov v lone cudzej ženy, a ďalšie dlhé mesiace, ktoré pri nej prežilo.

Sudca, ktorý o tom prípade rozhodoval, ho označil za „najotrasnejší a najemocionálnejší za 25 rokov, čo je sudcom“, ale potom prijal rozhodnutie, pretože „DNA je DNA a genetika nepustí“. Treba si položiť otázku, prečo je dovolené dospieť až do tejto krajnosti, prečo je dovolené mať pod kontrolou každú jednu fázu a nebrať pritom do úvahy strašné „vedľajšie účinky“ a predovšetkým „omyly“, za ktoré sa platí slzami a krvou.

Foto: rodina Cartellone, zdroj: lanuovabq.it

In vitro: veľké peniaze zarobené na nemorálnosti

Trh *in vitro* rýchlo rastie. Podľa *The Economist* sa každý 60. Američan narodil vďaka oplodneniu in vitro. V Dánsku, Izraeli alebo Japonsku je to každá 25. osoba. In vitro sa stáva veľkým biznisom, v ktorom je ľudská

dôstojnosť najmenej dôležitá a na poslednom mieste.

Podľa odhadu "The Economist" hodnota biznisu *in vitro* v roku 2026 vzrastie zo súčasných 25 miliárd USD na 41 miliárd USD. Peniaze do *in vitro* investujú neetickí správcovia fondov rizikového kapitálu (investujúce do rizikových podnikov).

Ako poznamenáva Michael Cook na stránkach „BioEdge“, kedysi kliniky *in vitro* poskytovali svoje služby výlučne bezdetným párom. Dnes ich propagujú aj pre homosexuálne páry, slobodné ženy a tie, ktorí chcú svoje materstvo odložiť na neskôr. Samostatným biznisom je zmrazenie vajíčok.

Pritom akýkoľvek typ postup *in vitro* je v rozpore s dôstojnosťou človeka, keďže sa s ním zaobchádza ako s prostriedkom na dosiahnutie cieľa. Ako čítame v dokumente Kongregácie pre náuku viery, „V zaužívanej praxi umelého oplodnenia *in vitro* nie všetky embryá sa prenášajú do tela ženy; niektoré sa zničia. Cirkev, tak ako odsudzuje umelý potrat, rovnako zakazuje aj usmrcovanie týchto ľudských bytostí.“

Cirkev ďalej učí, že „Je našou povinnosťou odsúdiť mimoriadnu závažnosť úmyselného ničenia ľudských zárodkov, ktoré vznikli *in vitro* iba za výskumným účelom, a to jednak prostredníctvom umelého oplodnenia, jednak "dvojičkovým delením" (lat. "fixionis gemellaris"). Keď výskumný pracovník postupuje týmto spôsobom, stavia sa do pozície Boha, a hoci si to neuvedomuje, robí zo seba vládcu nad osudmi iných, pretože svojvoľne rozhoduje o tom, komu dovolí žiť a koho pošle na smrť, a tak zničí bezbranné ľudské bytosti.“

Čo hovorí katechizmus Katolíckej Cirkvi o umelom oplodňovaní?

Umelé oplodnenie je morálne neprijateľné (z Katechizmu)

2377 Ak sa tieto techniky (homológna inseminácia a umelé homológne oplodnenie) používajú vnútri manželského páru, sú možno menej škodlivé, ale ostávajú morálne neprijateľné. Oddeľujú totiž pohlavný úkon od úkonu plodenia. Akt, ktorý je základom existencie dieťaťa, už nie je aktom, ktorým sa dve osoby navzájom dávajú, ale aktom, ktorý „zveruje život a identitu embrya moci lekárov a biológov a zavádza nadvládu techniky nad počiatkom a osudom ľudskej osoby. Takáto nadvláda je svojou povahou v rozpore s dôstojnosťou a rovnosťou, ktoré majú byť spoločné rodičom i deťom.“ „Plodenie je z morálneho hľadiska pozbavené svojej vlastnej dokonalosti, keď nie je chcené ako ovocie manželského aktu, čiže osobitného úkonu spojenia manželov... Jedine rešpektovanie spojitosti medzi významami manželského úkonu a rešpektovanie jednoty ľudskej bytosti umožňujú také plodenie, ktoré je v zhode s dôstojnosťou ľudskej osoby.“

Zdroje: bioedge.org / economist.com / opoka.org.pl, lanuovabq.it

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/oplodnenie-in-vitro-niekedy-vychadza-certovsky-draho/>